

W Polsce kwestie rozliczeń ciepła reguluje Ustawa Prawo Energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. Istotne zmiany w przedmiotowej ustawie, wynikające z wymogów Europejskiej Dyrektywy o efektywności energetycznej EED, wprowadzono w 2021 r. za pomocą ustawy dnia 20 kwietnia 2021 o zmianie ustawy

o efektywności energetycznej oraz niektórych ustaw (Dz.U.2021 poz.868) oraz Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2021.

Zgodnie z zapisami Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska Zarządca budynku jest zobowiązany do wyznaczenia „dla kosztów zmiennych zakupu ciepła zależnych od jego zużycia w lokalach dla każdego sezonu grzewczego maksymalnego kosztu zmiennego zakupu ciepła zależnego od jego zużycia w lokalach w przeliczeniu na 1 m² powierzchni lokali użytkowanych w budynku wielolokalowym oraz minimalnego kosztu zmiennego zakupu ciepła zależnego od jego zużycia w lokalach w przeliczeniu

na 1 m² powierzchni lokali użytkowanych w budynku wielolokalowym.”

Wobec powyższego indywidualnie dla każdego lokalu wyliczono minimalne i maksymalne zużycie, jako wielkość energii cieplnej wynikająca z:

- wydajności cieplnej grzejników zainstalowanych w mieszkaniu
- długości sezonu grzewczego (dokładna liczba dni)
- średniej temperatury zewnętrznej w okresie grzewczym (według danych Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej)
- przyjętych temperatur obliczeniowych (projektowych) powietrza w mieszkaniu (24°C dla maks; 16°C dla min)
- właściwej dla lokalizacji budynku strefy klimatycznej Polski wg normy PN-EN 12831

Wdrażając powyższe przepisy, ustawodawca miał na celu spowodowanie, aby osoby, które nadmiernie oszczędzają ciepło, ale jednocześnie korzystają z nieopomiarowanej instalacji, uczestniczyły w części kosztów ogrzewania. Tym samym, ponoszą one koszty ciepła dostarczonego przez instalację poza opomiarowanymi grzejnikami oraz przez przenikanie ciepła między lokalami. Zmiany te mają na celu promowanie energooszczędnych rozwiązań oraz sprawiedliwy podział kosztów energii cieplnej w budynku, zgodnie z faktycznym zużyciem na centralne ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

Na rozliczeniu indywidualnym wyliczone wartości zaprezentowane są w formie dodatkowej tabeli znajdującej się w części: „Minimalne i maksymalne zużycie c.o. w lokalu w okresie rozliczeniowym”.

Dla każdego sezonu grzewczego (okresu rozliczeniowego) zostaje wyznaczona maksymalna i minimalna wartość zużycia ciepła dla poszczególnych lokali zgodnie ze wskazaną niżej metodą:

Maksymalne zużycie wyliczone jak wartość zużycia ciepła konieczna do utrzymania temperatury 24°C w lokalu zgodnie z algorytmem systemu rozliczeniowego ista Polska tj. wg poniższego wzoru:

Maksymalne obliczeniowe jednostki zużycia w lokalu = \sum maksymalnych jednostek zużycia \times LAF

gdzie:

LAF - współczynnik wyrównawczy wynikający z położenia lokalu w bryle budynku.

Maksymalne jednostki zużycia = $E_{co} \times 277,77 \times 0,951 \times 0,7$

gdzie:

E_{co} - użytkowa energia cieplna z grzejników [GJ];

$E_{co} = Q_{co} \times N \times 24 \times 3,6 \times 10^{-6} \times (t_i - t_{e\acute{s}r}) / (t_{io} - t_{eo})$

gdzie:

Q_{co} moc zainstalowana grzejników [W];
N liczba dni okresu grzewczego;

24 czas poboru ciepła w ciągu doby;
 $3,6 \times 10^{-6}$ współczynnik przeliczeniowy z MWh na GJ;
 t_i maksymalna temperatura obliczeniowa powietrza w pomieszczeniach lokalu [24°C];
 $t_{e\acute{s}r}$ średnia ważona temperatura zewnętrzna w okresie grzewczym;
 t_{io} obliczeniowa temperatura powietrza w pomieszczeniach lokalu wg warunków technicznych [20°C];
 t_{eo} obliczeniowa temperatura sezonu grzewczego (inaczej obliczeniowa temperatura zewnętrzna dla danej strefy klimatycznej);
277,77 współczynnik przeliczeniowy z GJ na KWh;
0,951 współczynnik czułości bazowej podzielnika.
0,7 współczynnik korygujący (określa szacunkowy udział ciepła z grzejników opomiarowanych w ilości ciepła koniecznej do utrzymania maksymalnej temperatury w mieszkaniu)

W przypadku gdy ilość obliczeniowych jednostek zużycia dla danego lokali wyliczonych na podstawie odczytanych urządzeń jest większa niż wyliczona na podstawie wartości energii użytkowej - wartość maksymalnych obliczeniowych jednostek zużycia, dokonuje się korekty obliczeniowych jednostek zużycia zgodnie z wartością maksymalnych obliczeniowych jednostek zużycia

Minimalne zużycie wyliczone jak wartość zużycia ciepła konieczna do utrzymania temperatury 16°C w lokalu zgodnie z algorytmem systemu rozliczeniowego ista Polska tj. według poniższego wzoru:

Minimalne jednostki zużycia = $E_{co} \times 277,77 \times 0,951 \times 0,15$

gdzie:

E_{co} - użytkowa energia cieplna z grzejników [GJ];
 $E_{co} = Q_{co} \times N \times 24 \times 3,6 \times 10^{-6} \times (t_i - t_{e\acute{s}r}) / (t_{io} - t_{eo})$

gdzie:

Q_{co} moc zainstalowana grzejników [W];
N liczba dni okresu grzewczego;
24 czas poboru ciepła w ciągu doby;
 $3,6 \times 10^{-6}$ współczynnik przeliczeniowy z MWh na GJ;
 t_i minimalna temperatura obliczeniowa powietrza w pomieszczeniach lokalu [16°C];
 $t_{e\acute{s}r}$ średnia ważona temperatura zewnętrzna w okresie grzewczym;
 t_{io} obliczeniowa temperatura powietrza w pomieszczeniach lokalu wg warunków technicznych [20°C];
 t_{eo} obliczeniowa temperatura sezonu grzewczego (inaczej obliczeniowa temperatura zewnętrzna dla danej strefy klimatycznej);
277,77 współczynnik przeliczeniowy z GJ na KWh;
0,951 współczynnik czułości bazowej podzielnika.
0,15 współczynnik korygujący (określa szacunkowy udział ciepła z grzejników opomiarowanych w ilości ciepła koniecznej do utrzymania minimalnej temperatury w mieszkaniu)

W przypadku gdy wyliczone, dla danego lokalu zużycie ,na podstawie zarejestrowanych w nim wskazań podzielników jest mniejsze niż wyliczone dla tego lokalu minimalne zużycie ciepła, lokal ten zostanie rozliczony według wyznaczonego dla niego minimalnego zużycia.